

4-1-1986

ปัญหาการเรียนการสอนวิชาโรคคลินิก

สุจิตต์ อึ้งถาวร

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjournal>

Part of the [Medicine and Health Sciences Commons](#)

Recommended Citation

อึ้งถาวร, สุจิตต์ (1986) "ปัญหาการเรียนการสอนวิชาโรคคลินิก," *Chulalongkorn Medical Journal*: Vol. 30: Iss. 4, Article 1.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjournal/vol30/iss4/1>

This Editorial is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn Medical Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ปัญหาการเรียนการสอนวิชาปรีคลินิก

สุจินต์ อังถาวร*

การศึกษาแพทย์ในระดับปรีคลินิกเป็นการศึกษาเพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้มีความรู้พื้นฐานในการที่จะไปศึกษาต่อในระดับคลินิกต่อไป ปัญหาการศึกษาในระดับนี้เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้ว อาทิ เช่น ปัญหาในด้านการขาดอาจารย์ โดยเฉพาะในการศึกษาในห้องปฏิบัติการ ปัญหาด้านหลักสูตรซึ่งมีเนื้อหาวิชามาก และปัญหาด้านผู้เรียนที่ไม่สนใจในวิชาที่เรียน

การแก้ปัญหาการศึกษาเหล่านี้ได้ดำเนินมาแล้วเป็นระยะเวลาพอสมควรและในรูปแบบที่ต่าง ๆ กัน ในด้านการขาดแคลนอาจารย์จะเห็นได้ว่าในคณะแพทย์หลาย ๆ แห่งโดยเฉพาะในส่วนภูมิภาค ได้มีโครงการที่รับนักศึกษาเข้าเรียนโดยมีสัญญาผูกพันว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วจะเป็นอาจารย์ทางปรีคลินิก เป็นต้น หรือในด้านของเนื้อหาวิชิต่าง ๆ ก็ได้มีการพิจารณากันอยู่เสมอ ส่วนในประเด็นที่ว่าผู้เรียนไม่สนใจในวิชาที่เรียนนั้นไม่สู้จะมีการพิจารณาแก้ปัญหากันอย่างจริงจัง ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากจำนวนของผู้เรียนที่ไม่สนใจเรียนนั้นมีน้อยจนทำให้ไม่เห็นความสำคัญไป หรือในบางครั้งผู้บริหารหลักสูตรก็คิดว่าปัญหานี้เป็นเรื่องธรรมดา เนื่องจากผู้เรียนนั้นต้องการเพียงให้สอบผ่านเท่านั้นไม่สนใจที่จะศึกษาอย่างจริงจัง อย่างไรก็ตามคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เล็งเห็นความสำคัญ

ของประเด็นนี้และได้พิจารณาหาแนวทางแก้ไขโดยการนำหลักสูตรแบบผสมผสานเข้ามาใช้ ทั้งนี้เนื่องจากจากการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานนั้น นอกจากจะเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจจากการที่ได้มีโอกาสเห็นผู้ป่วย ได้คิดและได้มีการประเมินผลการศึกษาจากการประยุกต์ใช้โดยตรงตามหลักของแพทยศาสตร์ศึกษาแล้ว ยังช่วยลดความซ้ำซ้อนในการจัดการเรียนการสอนของภาควิชาต่าง ๆ ซึ่งสอนในหัวข้อ หรือ เรื่องเดียวกันด้วย

หลักสูตรผสมผสานในคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เริ่มดำเนินการและปฏิบัติมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2515 โดยได้ทำหลักสูตรประสาทศาสตร์ (Neurosciences) ขึ้นและมีคณะกรรมการจัดสอนและสอบวิชานี้ตลอดมาจนถึงปัจจุบัน การประเมินการจัดการเรียนการสอนในลักษณะนี้ได้กระทำมาทุกปี และได้มีการอภิปรายกันบ้างในบางครั้ง ผลการประเมินโดยสรุปแล้วการจัดการเรียนการสอนในลักษณะนี้ ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี โดยบรรลุเป้าหมายในแง่ที่ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น และลดความซ้ำซ้อนในการสอนของแต่ละภาควิชาลง

ในปีการศึกษา 2529 นี้ ก็จะมีหลักสูตรในลักษณะผสมผสาน ในภาควิชากายวิภาคศาสตร์

* หัวหน้าภาควิชากายวิภาคศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อีกเรื่องหนึ่ง คือ เรื่องของระบบการเคลื่อนไหว (Kinesiology) การจัดหลักสูตรของระบบการเคลื่อนไหวนี้ ได้ปรับปรุงจากรายวิชาของภาควิชากายวิภาคศาสตร์ โดยใช้ชั่วโมงการเรียนการสอนของ Upper and Lower Extremities ซึ่งใช้เวลาในการเรียนการสอน 8 สัปดาห์ การปรับปรุงจะเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนโครงสร้าง และการทำงานของกล้ามเนื้อและกระดูกของส่วนแขน และ ขา พร้อมกันนั้นจะสอดแทรกการเรียนรู้โครงสร้างของกระดูกทางรังสีวิทยา โดยมีคณาจารย์จากภาควิชารังสีวิทยา

มาร่วมสอนด้วย ส่วนเรื่องของปัจจัยต่าง ๆ ที่จะทำให้การเคลื่อนไหวผิดปกติไปหรือถูกจำกัดลงนั้น คณาจารย์ในภาควิชาออร์โทปิดิกส์และเวชศาสตร์ฟื้นฟูจะรับผิดชอบโดยจะจัดทั้งในรูปของการบรรยาย การสาธิต และการสัมมนา

การพัฒนาการเรียนการสอนในลักษณะของการผสมผสานนี้ หวังจะให้บังเกิดผลดีแก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ และหวังว่าคงประสบความสำเร็จและจะเป็นตัวอย่างสำหรับการจัดการเรียนการสอนในระบบอื่น ๆ ต่อไป